

در اوایل سال
۲۰۰۵ چین در
کنار روسیه
و کشورهای
آسیای مرکزی
از طریق گروه
تماس سازمان
همکاری
شانگهای-
افغانستان
برای مقابله
بابی ثباتی
افغانستان
شروع به کار
کرد و در اکتبر
۲۰۱۴ اولین
تلاش خود را
برای میزبانی
نشستی در مورد
افغانستان با
سازماندهی
فرایند استانبول
(به عنوان قلب آسیا)
انجام داد

جدید باعث شد سیاست چین در قبال افغانستان «از بی‌علاقگی و بی‌اعتنایی حساب شده به
تعامل راهبردی» تغییر کند. [۲]

علاوه بر این، شی جین پینگ، رئیس‌جمهور چین در سخنرانی خود خطاب به همایش مرکزی
امور خارجی در نوامبر ۲۰۱۴ اظهار داشت: «چین باید رویکرد دیپلماتیک متناسب با نقش خود را
به عنوان یک کشور بزرگ توسعه دهد و دیپلماسی را با ویژگی برجسته چین و بینش چینی انجام
دهد.» [۳]

بیانیه او بر این درک پکن تأکید می‌کند که چین باید در امور جهانی نقش برجسته تری ایفا و مسیر
منحصربه‌فرد خود را ترسیم کند. از آن زمان به بعد، این کشور با جناح‌های متخاصم در مناطق
مختلفی چون افغانستان، میانمار و سودان تعامل برقرار کرد تا در این میان نقش میانجی را ایفا
کند.

چین به عنوان یک میانجی

در اوایل سال ۲۰۰۵ چین در کنار روسیه و کشورهای آسیای
مرکزی از طریق گروه تماس سازمان همکاری شانگهای -
افغانستان برای مقابله بابی ثباتی افغانستان شروع به کار کرد و
در اکتبر ۲۰۱۴ اولین تلاش خود را برای میزبانی نشستی در مورد
افغانستان با سازماندهی فرایند استانبول (به عنوان قلب آسیا) انجام داد.

در این نشست که با حضور احزاب مختلف بین‌المللی و جناح‌های سیاسی افغانستان برگزار شد،
ورود چین به عنوان یکی از صاحبان سهم در امور افغانستان رقم خورد. چین همچنین روی مسائل
افغانستان در چهارچوب چند جانبه مختلف مانند چین-روسیه، افغانستان؛ چین-پاکستان -
افغانستان؛ چین-روسیه، ایالات متحده، افغانستان و چین-روسیه، ایران، پاکستان کار کرده است.
موضوع بی‌طرفی پکن و عدم مشارکت در جنگ در افغانستان، برای تقویت نقش و کارآیی این کشور
به عنوان یک میانجی معتبر که هم دولت افغانستان و هم طالبان می‌توانند به آن اعتماد کنند، یک
مزیت تلقی می‌شود.

در جبهه دو جانبه، چین بارها با نمایندگان طالبان و دولت افغانستان به طور جداگانه دیدار کرده
است و با تسهیل پاکستان توانسته با طالبان تماس برقرار کند. ملاقات با ملامحمد عمران طالبان
و لوشولین، سفیر پکن در پاکستان در دسامبر ۲۰۰۰ اغلب به عنوان اولین مبادله دیپلماتیک تلقی
شده است.

پکن به دنبال کسب تضمین‌هایی از سوی طالبان بود که شورش‌ها و تروریسم به خاک چین سرایت
نخواهد کرد. [۴] براساس برخی گزارش‌ها، نمایندگان طالبان چندین بار به چین سفر کرده‌اند تا
در مورد مشکلات افغانستان با مقامات چینی گفت‌وگو کنند.

آخرین دیدار از پکن در ژوئن ۲۰۱۹ با ریاست عبدالغنی برادر، معاون رهبر طالبان صورت گرفت.
[۵] خط رسمی پکن همچنان به ابراز تعهد برای تسهیل مذاکرات بین‌افغانی و تشویق طرف‌های
بین‌المللی برای مشارکت با طالبان و گفت‌وگو با آنان ادامه دارد.

علاوه بر این، چین برای ایفای نقش سازنده در بهبود روابط کابل و اسلام‌آباد قدم پیش گذاشته
است. رابطه نزدیک پاکستان با چین و تجربه آن کشور در امور افغانستان، برای پکن ابزار ارزشمندی
است تا از طریق آن روابط خود را با کابل گسترش دهد. در دسامبر ۲۰۱۷ پکن از گفت‌وگوهای
سه جانبه در سطح وزاری خارجه با افغانستان و پاکستان برای حل تنش‌های سیاسی و بهبود
روابط حمایت کرد. گفت‌وگوی چهارم به طور مجازی در ژوئن ۲۰۲۱ انجام شد.